Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 29. června 1990

o postupu v rámci Společenství pro zvýšení transparentnosti cen plynu a elektřiny účtovaných konečným průmyslovým velkoodběratelům

(90/377/EHS)

(Úř. věst. L 185, 17.7.1990, s. 16)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Komise 93/87/EHS ze dne 22. října 1993	L 277	32	10.11.1993
►**M2**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M3**	Směrnice Rady 2006/108/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	414	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	234	29.8.1994
►**A2**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	17	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 29. června 1990

o postupu v rámci Společenství pro zvýšení transparentnosti cen plynu a elektřiny účtovaných konečným průmyslovým velkoodběratelům

(90/377/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 213 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že transparentnost cen energie, nakolik zlepšuje podmínky pro nerušenou hospodářskou soutěž v rámci společného trhu, je nezbytná pro dosažení řádného fungování vnitřního trhu s energií;

vzhledem k tomu, že transparentnost může napomáhat k tomu, aby bylo odstraněno znevýhodnění odběratelů tím, že jim je umožněno vybrat si svobodně mezi různými zdroji energie a mezi různými dodavateli;

vzhledem k tomu, že v současné době se stupeň transparentnosti liší podle zdrojů energie a podle zemí nebo regionů Společenství, což má nepříznivý vliv na vytváření jednotného trhu s energií;

vzhledem k tomu, že cena placená průmyslem ve Společenství za energii, kterou používá, je jedním z faktorů, který ovlivňuje jeho konkurenceschopnost, a proto by údaje o cenách měly být důvěrné;

vzhledem k tomu, že systém standardních odběratelů používaný Statistickým úřadem Evropských společenství (dále jen „SÚES“) v jeho cenových publikacích a systém tržních cen, které mají být zavedeny pro hlavní velkoodběratele elektřiny, zajistí, aby transparentnost nebyla překážkou pro ochranu údajů;

vzhledem k tomu, že je nezbytné rozšířit kategorie odběratelů používané SÚES jen do takové míry, aby zůstal zabezpečen reprezentativní charakter informací o odběratelích;

vzhledem k tomu, že tímto způsobem se dosáhne transparentnosti cen pro konečné odběratele bez ohrožení nezbytné ochrany informací u smluv; že pro respektování ochrany informací musí u ceny, která má být zveřejněna, existovat v dané spotřební kategorii přinejmenším tři zákazníci;

vzhledem k tomu, že informace týkající se množství plynu a elektřiny spotřebovaného průmyslem u konečných odběratelů energie rovněž umožní srovnání, která mají být provedena s jinými zdroji energie (ropa, uhlí, fosilní a obnovitelné zdroje energie) a s dalšími odběrateli;

vzhledem k tomu, že pro podniky dodávající plyn a elektřinu a dále pro velkoodběratele plynu a elektřiny zůstávají nezávisle na uplatnění této směrnice v platnosti pravidla o hospodářské soutěži podle Smlouvy a že

([1]) Úř. věst. C 257, 10.10.1989, s. 7
([2]) Úř. věst. C 149, 18.6.1990.
([3]) Úř. věst. C 75, 26.3.1990, s. 18.

▼B

Komise může požadovat poskytování informací o cenách a o podmínkách prodeje se zpětnou platností;

vzhledem k tomu, že znalost platných cenových systémů tvoří součást transparentnosti cen;

vzhledem k tomu, že informovanost o rozdělení odběratelů podle kategorií a podle odpovídajících tržních podílů tvoří také součást transparentnosti cen;

vzhledem k tomu, že sdělení SÚES o cenách a podmínkách prodeje odběratelům a o používaných cenových systémech společně s rozdělením odběratelů podle odběratelské kategorie by mělo Komisi dostatečně informovat, aby v případě nutnosti s ohledem na situaci na vnitřním trhu s energií rozhodla o vhodných opatřeních nebo návrzích;

vzhledem k tomu, že údaje poskytnuté SÚES budou spolehlivější, jestliže budou podniky sbírat údaje samy;

vzhledem k tomu, že pro zajištění transparentnosti cen je důležitá informovanost o zdanění a o jiných poplatcích v každém členském státě;

vzhledem k tomu, že musí být umožněna kontrola spolehlivosti údajů poskytnutých SÚES;

vzhledem k tomu, že předpokladem pro dosažení transparentnosti je zveřejnění a šíření cen a cenových systémů mezi zákazníky v co nejširší možné míře;

vzhledem k tomu, že pro dosažení transparentnosti cen energie by měl být systém založen na osvědčené expertize a metodách vypracovaných a používaných SÚES pro zpracování, kontrolu a zveřejnění údajů;

vzhledem k tomu, že s ohledem na vytvoření domácího trhu s energií by měl být systém transparentnosti cen zaveden co možná nejdříve;

vzhledem k tomu, že jednotné uplatňování této směrnice může proběhnout ve všech členských státech pouze v případě, že trh se zemním plynem dosáhne dostatečné úrovně rozvoje zejména ohledně infrastruktury,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby podniky dodávající plyn nebo elektřinu konečným velkoodběratelům definovaným v přílohách I a II sdělovaly SÚES ve formě stanovené článkem 3

1. ceny a prodejní podmínky pro plyn a elektřinu pro konečné velkoodběratele;
2. používané cenové systémy;
3. rozpis odběratelů a odpovídající objemy podle kategorií spotřeby, aby se zajistila reprezentativnost těchto kategorií na úrovni členského státu.

Článek 2

1. Podniky uvedené v článku 1 sbírají každoročně k 1. lednu a k 1. červenci údaje uvedené v čl. 1 bodech 1 a 2. Tyto údaje sebrané v souladu s článkem 3 do dvou měsíců předají SÚES a příslušným orgánům členských států.

2. SÚES zveřejní ve vhodné formě na základě údajů uvedených v odstavci 1 každý květen a každý listopad ceny plynu a elektřiny pro velkoodběratele v členských státech a cenové systémy používané pro jejich stanovení.

▼B

3. Informace uváděné v čl. 1 bodě 3) se zasílají každé dva roky SÚES a příslušným orgánům členských států. První sdělení se bude týkat stavu k 1. lednu 1991. Tato informace se nezveřejňuje.

Článek 3

Prováděcí ustanovení týkající se formy, obsahu a všech ostatních rysů informací uváděných v článku 1 jsou uvedena v přílohách I a II.

Článek 4

SÚES nezpřístupní údaje poskytnuté podle článku 1, které by mohou na základě své povahy být předmětem obchodního tajemství. Tyto důvěrné statistické údaje předávané SÚES jsou přístupné pouze úředníkům SÚES a smějí být použity pouze pro statistické účely.

Toto ustanovení nebrání zveřejňování takových údajů v souhrnné formě, která neumožní určení jednotlivých obchodních transakcí.

Článek 5

Zjistí-li SÚES statisticky významné nepravidelnosti nebo nesoulad v údajích poskytovaných podle této směrnice, může požádat vnitrostátní orgány, aby mu umožnily kontrolu daných jednotlivých údajů i metod pro výpočet nebo vyhodnocování, na nichž se souhrnné údaje zakládají, aby vyhodnotil a případně opravil jakékoliv informace považované za neobvyklé.

Článek 6

Komise provede podle potřeby nezbytné změny příloh této směrnice s ohledem na konkrétní rozpoznané problémy. Takové změny se však mohou týkat pouze technických prvků přílohy a nesmějí měnit obecnou strukturu systému.

▼M2

Článek 7

1. Při přijímání změn uvedených v článku 6 je Komisi nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES ([1]) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B

Článek 8

Jednou ročně předloží Komise souhrnnou zprávu o uplatňování této směrnice Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru.

([1]) Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼B

Článek 9

Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. července 1991. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

V případě zemního plynu se tato směrnice v členském státě nepoužije, dokud neuplyne pět let od zavedení této formy energie na jeho trh. Daný členský stát sdělí výslovným prohlášením Komisi datum zavedení této formy energie na svém trhu.

Článek 10

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO PLYN

1. Jedná se o dva druhy plynu:

   a) zemní plyn;

   b) průmyslově vyráběný plyn ([1]).

2. Rozvádí-li se v téže zastavěné čtvrti nebo oblasti oba druhy plynu, musí být údaje o obou hlášeny s výjimkou případů, kde je v místech nebo oblastech uváděných dále v bodu 11 spotřeba menší než 10 % celkové spotřeby zemního plynu a průmyslově vyráběného plynu.

3. Bere se v úvahu pouze distribuce potrubím.

4. Vykazované ceny jsou ceny hrazené konečným odběratelem.

5. Uvažované způsoby použití zahrnují veškeré průmyslové využití.

6. Tento systém se nevztahuje na zákazníky, kteří používají plyn:

   a) pro výrobu elektřiny ve veřejných elektrárnách;

   b) pro neenergetické účely (např. v chemickém průmyslu);

   c) v množství více než 4 186 000 GJ/rok (tj. 1 163 GWh/ročně).

7. Vykazované ceny budou založeny na systému standardních odběratelů definovaných v podstatě podle úrovně a modulace (nebo koeficientu zatížení) ([2]) spotřeby plynu.

8. Ostatní typické ukazatele, které by mohly hrát úlohu při stanovení ceny (např. přerušování odběru), budou určeny pro každý případ zvlášť a vždy se přijme řešení, které se v praxi používá nejčastěji.

9. Ceny musí zahrnovat pronájem měřidla, základní poplatek a sazbu za službu. Neměly by zahrnovat počáteční instalační poplatek pro odběratele.

10. Byly zvoleny tyto ukazatele standardních velkoodběratelů s označením I_1 až I_5:

Roční spotřeba	Modulace
I_1 418,60 GJ nebo 116 300 KWh	Koeficient zatížení nestanoven (*)
I_2 4 186 GJ nebo 1 163 000 kWh	200 dnů
I_{3-1} 41 860 GJ nebo 11,63 GWh	200 dnů 1 600 hodin
I_{3-2} 41 860 GJ nebo 11,63 GWh	250 dnů 4 000 hodin
I_{4-1} 418 600 GJ nebo 116,3 GWh	250 dnů 4 000 hodin
I_{4-2} 418 600 GJ nebo 116,3 GWh	330 dnů 8 000 hodin
I_{5-4} 4 186 000 GJ nebo 1 163 GWh	330 dnů 8 000 hodin

(*) V případě nutnosti 115 až 200 dnů.

([1]) „Průmyslově vyráběný plyn“ znamená energetický produkt získaný z uhlí, ropných produktů nebo štěpného, reformovaného nebo smíšeného plynu.
Působnost této směrnice se nevztahuje na zkapalněný topný plyn (butan, propan), koksárenský plyn nebo vysokopecní plyn.

([2]) Denní koeficient zatížení je počet dnů nezbytný pro obdržení celkové roční spotřeby s maximální denní sazbou odběru:
$nd = \frac{Qa}{Qd_{max}}$

Hodinový koeficient zatížení je počet hodin nezbytný pro obdržení celkové roční spotřeby s maximální hodinovou sazbou odběru:
$nd = \frac{Qa}{Qd_{max}}$

V uvedeném vzorci platí, že:
Qa = roční objem spotřeby,
Qd_{max} = maximální denní odběr,
Qh_{max} = maximální hodinový odběr.

▼B

11. Ceny budou zaznamenávány v těchto místech nebo oblastech:

— Belgie:	Brusel
— Dánsko:	Kodaň
— Francie:	Lille, Paříž, Štrasburk, Marseille, Lyon, Toulouse
— Irsko:	Dublin
— Itálie:	Milán, Turín, Janov, Řím, Neapol
— Lucembursko:	Lucemburk
— Nizozemsko:	Rotterdam

▼A1

— Rakousko:	Vídeň

▼B

— Portugalsko:	Lisabon

▼A1

— Finsko:	celá země
— Švédsko:	celá země

▼B

— Spojené království	Londýn, Leeds, Birmingham
— Spolková republika Německo:	Hamburk, Hannover, Weser-Ems, Dortmund, Düsseldorf, Frankfurt nad Mohanem, Stuttgart, Mnichov, ►M1 Drážďany a Berlín ◄
— Španělsko:	Madrid, Barcelona, Valencie, sever a východ

▼A2

— Česká republika:	Praha
— Estonsko:	Tallinn
— Kypr:	Nikósie
— Lotyšsko:	Riga
— Litva:	Vilnius
— Maďarsko:	Budapešť
— Malta:	Valletta
— Polsko:	Varšava
— Slovinsko:	Lublaň
— Slovensko:	Bratislava

▼M3

— Bulharsko	Sofie
— Rumunsko	Bukurešť

▼B

12. Vykazované ceny se zakládají na tarifech, smlouvách, podmínkách a pravidlech platných na počátku každého pololetí (leden a červenec) včetně jakýchkoliv rabatů.

13. Existuje-li několik možných tarifů, bere se v úvahu tarif nejvýhodnější pro odběratele po vyloučení tarifů, které se v praxi nepoužívají nebo které se vztahují pouze na zanedbatelný počet odběratelů.

▼B

14. Když existují pouze pomocné tarify, zvláštní smlouvy nebo smluvní ceny, je uváděna nejběžněji zjišťovaná cena (nejreprezentativnější za daných dodacích podmínek).

15. Ceny se vyjádří v národní měně na fyzikální jednotku plynu ([1]). Jednotka energie je měřena na základě hrubé tepelné hodnoty, jak je zvykem v plynárenském průmyslu.

16. Budou uvedeny dvě cenové úrovně ([2]):

— bez všech daní,

— se všemi daněmi (s výjimkou návratné daně z přidané hodnoty).

17. Rovněž by měly být uvedeny sazby a metoda výpočtu daní, které by měly zahrnovat jakoukoliv celostátní, oblastní nebo místní daň stanovenou na plyn prodaný odběrateli.

18. Pro přesné zobrazení cenového systému musí být připojeno tak podrobné vysvětlení, jak je potřeba. Zvláštní pozornost je nutno věnovat jakýmkoliv změnám zavedeným od předchozího zjišťování.

19. V členských státech, ve kterých průmyslový prodej pokrývá pouze jedna plynárenská společnost pro velkoodběratele, informace sděluje tato společnost. V jiných členských státech, ve kterých jsou jedna nebo více oblastí pokryty více než jednou plynárenskou společností, informace sděluje nezávislý statistický orgán.

20. V zájmu zachování ochrany informací se údaje týkající se cen sdělí pouze v případě, že ve členském státě v dotyčné oblasti existují přinejmenším tři zákazníci v každé kategorii uváděné v bodě 10.

([1]) Jsou-li používány krychlové metry, tepelnou hodnotu je třeba vyjádřit v GJ, kWh nebo, do roku 1999, v thermech.

([2]) Cena bez daně se uvádí přímo z tarifů nebo smluv. Cena bez návratné daně z přidané hodnoty zahrnuje další splatné specifické daně.

▼B

PŘÍLOHA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO ELEKTŘINU

Údaje o elektřině sdělované podle této směrnice musí obsahovat tyto informace:

I. **Zkoumání „typického odběratele“ (odběratele s maximálním odběrem do 10 MW).**

1. Současné zkoumání cen elektřiny u typických odběratelů ve Společenství prováděné Komisí bude zahrnuto do této směrnice a bude rozšířeno tak, aby zahrnovalo dvě kategorie typického velkoodběratele s maximálním odběrem do 10 MW.

2. Ceny elektřiny v členských státech s jednotným celostátním tarifem budou zkoumány pouze v jednom místě; v členských státech s tarify proměnlivými v celé zemi budou ceny zkoumány v reprezentativním vzorku míst tímto způsobem:

— Belgie:	celá země
— Dánsko :	celá země
— Francie:	Lille, Paříž, Štrasburk, Marseille, Lyon, Toulouse;
— Irsko:	Dublin
— Itálie:	severní a střední Itálie, jižní Itálie a ostrovy
— Lucembursko:	celá země
— Nizozemsko:	Rotterdam, (GEB), Rotterdam Severní Holandsko (PEN), Severní Brabantsko (PNEM)

▼A1

— Rakousko:	Horní Rakousko, Tyrolsko, Vídeň

▼B

— Portugalsko:	Lisabon; Ponta Delgada (autonomní oblast Azor)

▼A1

— Finsko:	celá země
— Švédsko:	celá země

▼B

— Řecko:	Atény
— Spojené království:	Londýn, Glasgow, Leeds, Birmingham
— Spolková republika Německo:	Hamburk, Hannover, Düsseldorf, Frankfurt nad Mohanem, Stuttgart, Mnichov, západ a jih, ►M1 Erfurt, Lipsko a Rostock ◄
— Španělsko:	Madrid

▼A2

— Česká republika:	celá země
— Estonsko:	celá země
— Kypr:	Nikósie
— Lotyšsko:	celá země
— Litva:	Východní oblast, Západní oblast
— Maďarsko:	celá země
— Malta:	celá země
— Polsko:	celá země
— Slovinsko:	celá země

▼A2

— Slovensko: celá země

▼M3

— Bulharsko celá země

— Rumunsko celá země

▼B

3. Ceny elektřinu budou zkoumány pro devět dále uvedených kategorií typických velkoodběratelů:

Typický odběratel	Roční spotřeba v kWh	Maximální odběr v kWh	Roční využití v hod.
I_a	30 000	30	1 000
I_b	50 000	50	1 000
I_c	160 000	100	1 600
I_d	1 250 000	500	2 500
I_e	2 000 000	500	4 000
I_f	10 000 000	2 500	4 000
I_g	24 000 000	4 000	6 000
I_h	50 000 000	10 000	5 000
I_i	70 000 000	10 000	7 000

Maximální odběr představuje nejvyšší hodnotu spotřeby v jakékoliv čtvrthodině zaznamenané během jednoho roku v kW. Cena dodávky se počítá pro cos φ = 0,90. V případě tarifů založených na nejvyšší půlhodinové spotřebě se maximální odběr typického odběratele násobí koeficientem 0,98. V případě tarifů založených na odběru vyjádřeném v kilovoltampérech (kVA) se provede úprava vydělením maximálního odběru typického odběratele v kW koeficientem cos φ = 0,90.

4. V případě tarifů založených na zkoumání nejvyšší poptávky prováděném častěji než jednou ročně se provozní poplatek násobí těmito koeficienty:

TABULKA KOEFICIENTŮ ÚPRAVY ODBĚRU

Využití v hod.	Maximální odběr za 1 měsíc	Maximální odběr za 2 měsíce	Maximální odběr za 3 měsíce	Průměr 3 nejvyšších měsíčních maximálních odběrů	Průměr dvou nejvyšších měsíčních maximálních odběrů	Maximální roční odběr
1 000	0,81	0,83	0,86	0,94	0,96	1,0
1 600	0,83	0,85	0,88	0,95	0,97	1,0
2 500	0,85	0,87	0,90	0,96	0,98	1,0
4 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
5 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
6 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0
7 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0

▼B

5. Pro tarify se slevami v období nižšího zatížení by se při výpočtu průměrné ceny na 1 kWh měly předpokládat tyto hodnoty spotřeby v období nižšího zatížení:

Typický odběratel	Roční využit	Roční spotřeba	Roční spotřeba (v MWh) fakturovaná podle tarifů v období nižšího zatížení v souladu s průměrnými denními dobami nižšího zatížení ve 24hodinových obdobích					
	v hod.	v GWh	7 hod.	8 hod.	9 hod.	10 hod.	11 hod.	12 hod.
I_a	1 000	30	0	0	0	0	0	0
I_b	1 000	50	0	0	0	0	0	0
I_c	1 600	160	11	13	16	19	22	25
I_d	2 500	1 250	197	225	262	300	338	375
I_e	4 000	2 000	438	500	580	660	740	820
I_f	4 000	10 000	2 190	2 500	2 900	3 300	3 700	4 100
I_g	6 000	24 000	7 140	8 160	9 120	10 080	11 040	12 000
I_h	5 000	50 000	13 100	15 000	17 000	19 000	21 000	23 000
I_i	7 000	70 000	23 300	26 600	29 400	32 200	35 000	37 800

Pro období nižšího zatížení, která nastala mezi shora uvedenými obdobími, bude roční spotřeba v kWh v době nižšího zatížení odhadnuta extrapolací.

Pro jakékoliv další období nižšího zatížení, například celý den v neděli, se bude brát v úvahu pouze polovina počtu těchto dodatečných hodin a z těchto hodin se vypočítá roční průměrná hodnota běžného období nižšího zatížení; poté se použije výše uvedená tabulka.

6. Kdykoli to bude možné, vykazované ceny budou založeny na zveřejněném tarifu uplatnitelném u patřičné kategorie typického odběratele. Existuje-li několik možných tarifů, použije se tarif nejvýhodnější pro odběratele po odstranění jakýchkoliv tarifů, které se nepoužívají v praxi nebo které se vztahují pouze na zanedbatelný počet odběratelů. Existují-li pouze pomocné tarify, zvláštní smlouvy nebo smluvní ceny, vykazuje se nejběžněji zjištěná (nejreprezentativnější) cena za daných dodacích podmínek.

7. Může-li být pro danou kategorii typického odběratele dodávána elektřina různého napětí, vykáže se nejreprezentativnější hodnota napětí pro danou kategorii typického odběratele. Tato zásada se uplatní i u ostatních parametrů nespecifikovaných v této směrnici.

8. Cena za jednu kWh se vypočte tak, aby zahrnovala všechny stálé splatné poplatky (tj. pronájem měřidla, pevné poplatky nebo poplatky za kapacitu atd.), stejně jako poplatky za spotřebované kWh. Je to tudíž celková částka splatná po odečtení jakýchkoli prémií nebo rabatů pro dotyčný vzorec spotřeby dělená celkovou spotřebou. Počáteční poplatky za připojení se však nezapočítávají. Přestože se informace bude poskytovat dvakrát ročně, výpočet bude založen na číslech roční spotřeby, aby se odstranil vliv sezónních odchylek.

9. Ceny se budou udávat v národní měně za kWh ([1]):

   — bez všech daní,

   — se všemi daněmi (s výjimkou návratné DPH).

   Rovněž budou uvedeny sazby a metoda výpočtu daní, které budou zahrnovat jakoukoliv celostátní, oblastní nebo místní daň stanovenou na elektřinu prodanou odběrateli.

10. Pro přesné zobrazení cenového systému a jeho fungování bude připojeno tak podrobné vysvětlení, jak je potřeba. Zvláštní pozornost je nutno věnovat jakýmkoliv změnám zavedeným od předchozího zjišťování.

([1]) Cena bez daně se uvádí přímo z tarifů nebo smluv. Cena bez návratné daně z přidané hodnoty zahrnuje všechny další specifické daně.

▼B

11. V členských státech, ve kterých jedna společnost pokrývá veškerý prodej velkoodběratelům v této zemi, budou informace sděleny touto společností. V jiných členských státech, ve kterých jsou jedna nebo více oblastí obsluhovány více než jednou společností, budou informace sděleny nezávislým statistickým orgánem.

II. **Zjišťování referenčních cen (u odběratelů s maximální odběrem nad 10 MW)**

12. Pro zjištění velkoodběratelů s maximální poptávkou nad 10 MW bude zaveden nový systém založený na „referenčních cenách“, které jsou definovány v dalším textu.

13. Ve všech členských státech s výjimkou Spolkové republiky Německo a Spojeného království jsou odchylky ve struktuře poplatků a účtovaných cenách pro velkoodběratele v rámci země poměrně malé a referenční ceny a doprovodné informace by se měly shromažďovat a zveřejňovat pro členský stát jako celek. Ve Spolkové republice Německo a ve Spojeném království však mohou existovat podstatné zeměpisné odchylky, a proto budou informace za tyto dva členské státy sdělovány a zveřejňovány v obou případech pro tři oblasti tímto způsobem:

Členský stát	*Oblasti*
Spolková republika Německo ([1]):	— sever/střed,
	— západ,
	— jih,

▼M1

	— východ,

▼B

Spojené království:	— Anglie a Wales,
	— Skotsko,
	— Severní Irsko.

([1]) ►M1 Spolkové země se člení na čtyři oblasti:
— sever/střed: Šlesvicko-Holštýnsko, Hamburk, Brémy, Berlín, Dolní Sasko a severní Hesensko,
— západ: Severní Porýní-Vestfálsko, Porýní-Falc, jižní Hesensko a Sársko,
— jih: Bádensko-Württembersko a Bavorsko,
— východ: spolkové země neuvedené v předchozích oblastech. ◄

14. Referenční ceny a s nimi spojené údaje musí být uvedeny pro každý členský stát podle výše uvedeného bodu 13 pro tři kategorie velkoodběratelů, tj. průmyslových podniků s maximální spotřebou, rozdělených takto:

— 25 MW, zahrnující odběratele s maximálním odběrem od 17,5 do 37,5 MW,

— 50 MW, zahrnující odběratele s maximálním odběrem od 37,5 do 62,5 MW a

— 75 MW, zahrnující odběratele s maximálním odběrem od 62,5 do 75 MW.

Tyto kategorie zahrnují i všechny velkoodběratele, kteří si rovněž vyrábějí část své vlastní elektřiny sami, ačkoliv údaje vztahující se k jejich spotřebě elektřiny z veřejných sítí musí být zaznamenány.

15. Referenční cena pro danou kategorii MW (např. 25 MW) je průměrná cena splatná za kWh pro teoretického odběratele nebo pro velkoodběratele používajícího „referenční ceny“ s běžnou poptávkou přibližně 25 MW, před jakýmkoli snížením kvůli „zvláštním faktorům“, které budou vykazovány samostatně (viz bod 16). Charakteristické rysy odběru takového velkoodběratele používajícího referenční ceny budou co nejreprezentativnější ze všech velkoodběratelů v dané kategorii (zvláštní faktory by se neměly brát v úvahu).

Aby bylo dosaženo určité míry stejnorodosti, bude Komise definovat typické ukazatele odběru pro každou kategorii (tj. 25 MW, 50 MW

▼B

a 75 MW) pro odběratele používající referenční ceny. Tyto ukazatele budou popřípadě převzaty rozvodnými závody. Nejsou-li takové odběrové ukazatele pro rozvodný zá vovhodné, může rozvodný závod definovat své vlastní typické ukazatele referenčních cen pro odběratele, které podléhají schválení ze strany Komise. Tyto ukazatele odběru se týkají zejména faktoru zatížení (např.„7 000 hodin“, kde 7 000 je počet hodin, ve kterých bude muset poptávka zůstat na maximální hodnotě, aby bylo dosaženo roční spotřeby) a rozdělení spotřeby podle různých časových tarifních pásem během dne (např. vysoké zatížení, nízké zatížení atd.).

16. Referenční ceny se vypočítají tak, aby zahrnovaly všechny stálé splatné poplatky (např. nájem měřidla, pevné poplatky nebo kapacitní poplatky atd.) stejně jako poplatky za spotřebované kWh. Poplatky za počáteční připojení se však nezapočtou. Přestože se údaje mají poskytovat dvakrát ročně, bude se využívat hodnot celoroční spotřeby, aby se odstranily sezónní odchylky. Způsob výpočtu referenční ceny včetně zahrnutí jakýchkoli pevných poplatků bude vysvětlen.

17. Pro každou referenční cenu bude popsán rozsah „zvláštních faktorů“, které mohou být použity pro snížení ceny elektřiny (např. ustanovení o přerušitelnosti) a bude uvedena hodnota snížení (např. 6, 8, 10 %). Tyto zvláštní faktory musí reprezentovat typické ukazatele, které je možné nalézt u odběratelů zásobovaných rozvodnými závody v odpovídající kategorii podle odběru MW.

18. V členských státech, ve kterých existuje více než jedna elektrárenská rozvodná společnost, poskytne každý takový rozvodný závod nezávislému statistickému orgánu referenční ceny a s nimi spojené informace o typických ukazatelích odběru u teoretického odběratele (bod 15) a o zvláštních faktorech a cenových rabatech (bod 17). Tyto orgány poté sdělí národním statistickým úřadům a SOEC nejvyšší a nejnižší celostátní referenční cenu pro každou kategorii odběru MW (popř. i pro každou oblast) společně se souvisejícími informacemi o těchto referenčních cenách. V jiných členských státech, ve kterých celý stát pokrývá jediná celostátní rozvodná společnost, musí být informace vykazovány přímo a současně národním statistickým úřadům a SÚES.

19. V zájmu zachování ochrany informací budou referenční ceny a s nimi spojené informace vykazovány celostátní rozvodnou společností, popř. samotným nezávislým statistickým orgánem (viz bod 18), pouze v případě, že v dané kategorii odběru MW existují v daném členském státě nebo oblasti přinejmenším tři odběratelé.

20. Referenční ceny se vykazují podle bodu 9.

21. Jednou za dva roky poskytnou dodávající rozvodné závody rovněž údaje o počtu svých odběratelů v každém rozmezí odběru MW (tj. 17,5 až 37,5 MW, 37,5 až 62,5 MW a 62,5 až 75,0 MW) a celkovou roční spotřebu těchto odběratelů pro každé rozpětí (v GWh). Informace požadované podle bodu 18 se sdělují buď prostřednictvím nezávislého statistického orgánu, který shromažďuje informace za členský stát nebo přímo a současně statistickým orgánům státní správy, jakož i SÚES. Informace požadované podle tohoto bodu se poskytují v rámci zachování ochrany informací a nebudou zveřejněny.